

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE DUHUL SFÂNT - Partea a treia

...Ai ceva despre care să predici? (Cineva răspunde:
„Nu, domnule.). Dar tu, frate Beeler? (Nu, domnule).

Sunt puțin răgușit, dar mai am aici câteva
întrebări. Totuși, dacă vreunul din frații prezenți ar vrea să predice, l-aș
lăsa bucuros.

Să nu vă speriați, fiindcă aceasta este numai o
pânză pentru rugăciune. Ei au vrut să mă rog peste ea, iar după aceea s-o taie
fâșii și s-o trimită în Africa. Sunt aici și câteva plicuri pline.

Această pânză urmează să fie tăiată fâșii și
trimisă înaintea mea în Africa, pentru că dintr-o asemenea bucată ies câteva
sute de fâșii mici. Fratele Fred, a adus zilele trecute câteva sute, într-un
pachețel cam așa de mare (Fratele Branham arată).

Sunt puțin răgușit, dar am spus că voi veni aici ca
să răspund cât pot de bine la întrebările pe care le am aici. Voi știți că întotdeauna
când vin aceste
treziri se întâmplă ceva, și eu m-am gândit că s-ar putea să fi spus ceva care
nu a fost înțeles de biserică, așa că vi se dă prilejul să scrieți orice
întrebare pe care o aveți pe inimă. Eu voi răspunde la cele pe care le am aici,
iar dacă veți mai avea și altele, mi le puteți da.

Iată câteva din aceste întrebări:

1. Te rog explică Romani 7.25.

2. Ai spus că o persoană poate trăi atât de aproape de Dumnezeu încât să nu păcătuiască?

3. Cum vom arăta la înviere?

4. După ce o persoană urmează toate instrucțiunile pe care ni le-ai dat, ce trebuie să facă pentru a primi Duhul Sfânt?

5. Te rog să explici Evrei 6.4, apoi compară-l cu Evrei 10.26.

6. Ce înțelegi prin alegerea înainte de întemeierea lumii și unde ai găsit așa ceva în Biblie?

Acestea sunt câteva din întrebările pe care le avem pentru seara aceasta. Dacă între timp mai apare vreo întrebare, aduceți-o aici și eu voi încerca să răspund la ea, pentru că doresc să vă ajut cât mai mult.

Vă rog să nu uitați că ceea ce spun eu aici nu este obligatoriu Adevărul, ci este răspunsul cel mai corect pe care-l știu eu. S-ar putea ca eu să greșesc ca orice alt muritor, frate Jackson, deși încerc să explic totul cât se poate de sincer și de corect. Și fac aceasta, frate Mike, studiind nu numai un text din Biblie, ci caut prin toată Biblia, de la Geneza la Apocalipsa.

Și voi ați putea lua tema din ea, dar dacă răspunsul nu coincide cu restul Cuvântului, înseamnă că pe undeva este ceva

greșit. Oricum l-ați pune, el trebuie să coincidă cu restul Cuvântului, înțelegeți? Adevărul este că Scriptura se îmbină perfect, dacă textele sunt puse împreună corect. Biblia este ca un joc mare de puzzle, Dumnezeu să mă ierte dacă greșesc făcând o asemenea comparație, dar așa este. Înțelegeți?

Ea este

„desfăcută și amestecată într-o cutie” și este nevoie de Duhul Sfânt ca să pună împreună toate acele tablouri, pentru că noi nu o putem face. Biblia are 969 de interpretări diferite, dar ea nu poate primi o interpretare personală, ci trebuie luată în felul în care a fost scrisă.

Dacă totuși încercăm s-o luăm și s-o facem să spună ceva după gândurile noastre, ei bine, la tablourile următoare nu se va mai potrivi. Prin urmare, trebuie s-o lăsați să răspundă ea însăși aici și dincolo și peste tot, pentru că atunci totul se va potrivi în mod desăvârșit.

Am spus că în seara aceasta voi vorbi despre tema:

„Noi l-am văzut steaua și am venit să ne închinăm înaintea Lui,” dar nu am voce ca să fac aceasta.

Într-o seară m-am încălzit foarte tare, aici înăuntru, și am plecat așa înfierbântat. Când am intrat în mașină s-au aburit geamurile, așa că am lăsat geamul puțin deschis și am condus așa până acasă. Aceasta a fost joi sau vineri, iar de atunci am început să răgușesc. Aceasta nu înseamnă că sunt bolnav, fiindcă nu am temperatură, dar am făcut o laringită, iar dacă vorbesc mai mult și mai tare, mă irită foarte tare. Cred că într-o zi sau două, totul va fi în ordine. Totuși, aș vrea să-l ajut pe fratele. După ce-și termină predica, aș putea cerceta în jur ca să văd dacă ar mai fi ceva de spus.

Dorința mea este ca toată biserica să primească

Duhul Sfânt. Aici stă și nora mea, care își dorește același lucru. Nu spun

aceasta pentru că este aici nora mea, Loyce, ci pentru că așa gândesc. Ea este una din cele mai bune fete pe care le cunosc, este o fată grozavă. Din păcate vine dintr-o familie care nu a crezut în Dumnezeu, și mie îmi pare rău pentru că a trebuit să crească așa. Acum însă, ea Îl caută pe Duhul Sfânt. S-a rugat și a postit atât de mult pentru aceasta, încât abia mai stă pe picioare.

Sora mea, Dolores, mi-a spus odată când puterea venise peste biserică: „Bill, am simțit că aș putea zbura. Apoi, când Duhul Sfânt a început să coboare peste oameni, am stat doar și am privit și jur.”
Vedeți?

Noi avem în seara aceasta o întrebare referitoare la problema aceasta și mă gândesc că răspunsul la ea ar putea ajuta biserica, pentru că dorința noastră este ca voi să înțelegeți cât mai bine aceste lucruri.

Duminica tocmai am vorbit despre aceste lucruri cu un medic care a venit din Springfield, Missouri.

El mi-a zis: „Frate Branham, toată viața m-am întrebat în legătură cu problema aceasta și este pentru prima dată când am înțeles-o.”

Fratele Mercier mi-a spus că el a înțeles totul cât se poate de bine, atunci când am explicat în adunare că Duhul Sfânt a venit peste cei adunați, când am arătat că Dumnezeu S-a împărțit peste poporul Său. Ei bine, aceasta este ceea ce face El, așa că, dacă poporul lui Dumnezeu începe să se adune din nou împreună, în unitate, puterea Lui este prezentă peste ei.
Vedeți?

Eu cred că atunci când poporul lui Dumnezeu va fi

complet, va avea loc învierea și răpirea. Desigur, Biserica Lui va fi o minoritate, dar sus va fi o adunare mare.

Dacă va fi cu voia Domnului, imediat după Anul Nou voi merge în Kingston, Jamaica, în Haiti și apoi mai departe. Președintele din Haiti mi-a trimis o invitație și mi-a spus că voi avea la dispoziție poliția haiteană pentru protecție, pentru că în țară are loc o mare revoltă. Cu toate acestea, el ar vrea să mergem acolo, pentru că a auzit despre marea lucrare care a avut loc în San Juan și crede că aceasta este singura modalitate de a salva țara. Vedeți?

După America de Sud, mă simt călăuzit să merg în Norvegia, iar de acolo în Africa.

Pânza de care v-am spus la început, va fi tăiată și trimisă în Africa, astfel ca acele fâșii să se pună peste cei bolnavi. Vă puteți da seama din numărul fâșiilor cât de mare este cerința pentru rugăciune acolo.

Așa că, mă voi pleca împreună cu această mare biserică a Dumnezeului celui viu și ne vom ruga împreună ca Dumnezeu să un gă aceste fâșii și să dea vindecare totală celor care vor fi atinși de ele.

Înainte de a ne ruga, voi cita însă ceva ce spune Biblia cu privire la problema aceasta:

*„Și
Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;*

până

acolo că peste cei bolnavi se puneau basmale sau șorțuri care fuseseră atinse de trupul lui, și-i lăseau bolile și ieșeau afară din ei duhurile rele.” (Fapte 19.11-12).

Doamne,

dacă masa aceasta micuță ar avea gură să vorbească, ar putea spune despre toți anii aceștia în care ne-ai binecuvântat în mod deosebit și despre Evanghelia care a fost vestită de aici: ar putea depune mărturie despre sutele de minuni mari care au fost înlăptuite chiar înaintea ei: infirmi, șchiopi, orbi, mâncați de cancer, etc., care au fost ridicați prin puterea Dumnezeului celui viu, care s-a făcut cunoscut în clădirea aceasta mică. Îți mulțumim, Dumnezeule Tată, pentru toate acestea.

Doamne,

biserica s-a adunat în seara aceasta împreună, ca să Ți se închine, iar noi dorim să răspundem la întrebările care ni s-au pus, deoarece credem că oamenii sunt sinceri și doresc să primească claritate în aceste probleme neînțelese. Noi știm, Doamne, că atâta timp cât există ceva neînțeles sau care deranjează, nu putem avea credință. Deci, nu vrem nici un fel de îndoieli.

Noi

vedem necesitatea botezului cu Duhul Sfânt printre oamenii din această biserică și dorim să nu mai aibă nici o neclaritate în mintea lor, ci totul să fie lămurit, ca să știe cum este când vine El și că botezul Duhului este pentru ei.

Mă

gândesc și la cei aflați dincolo de ocean, în junglele întunecoase ale Africii, unde bat tobele, fiarele sălbatice sunt peste tot și muștele bâzâie pretutindeni; la cei bolnavi de lepră, ale căror mâini și picioare, urechile și fața, sunt mâncate de această boală îngrozitoare. O, Doamne, acolo este o duhoare atât de mare încât nu te poți apropia la o distanță mai mică de un bloc, iar sărmanii copilași stau goi, fără îmbrăcăminte și fără hrană.

Ei

mă iubesc, Doamne, și au crezut în puterea Dumnezeului celui viu, după ce au văzut cum i-ai vindecat pe mulți dintre ei.

Tu

știi că nu am mai avut niciodată liniște în suflet de când am părăsit Africa, pentru că știu că acei oameni sărmani stau acolo, în acea stare teribilă și fără nici o nădejde, conduși de vrăjitori superstițioși care le bat cu bețe în degete și cheamă duhuri rele. O, Doamne, și toate acestea se petrec în timp ce în America avem biserici mari și frumoase.

Dumnezeule,

Tu știi că oamenii aceia sărmani veneau acolo aproape goi și se îngrămădeau unii lângă alții, mulți dintre ei fiind pe moarte, și aceasta pentru că doreau să audă cuvintele spuse de cineva care zicea că Te cunoaște pe Tine. De când mesajul și scrisorile cutreieră Africa, inimile lor au început să se încreadă în Tine, Doamne, și se pare că Focul începe să se aprindă din nou.

Marea

Ta biserică de acolo, care era o biserică puternică, s-a rupt în bucăți, formând mai multe grupări formale, dar o parte din ei au rămas credincioși și încearcă să țină de Adevăr și de Duhul. Ei ne trimit acum aceste pânze pentru rugăciune, ca să ne rugăm peste ele. Aici avem aceste pliculețe și pachetele care vor fi trimise la cei nevoiași. O, Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, Te rog în Numele lui Isus să sfințești fiecare fir din aceste materiale și să lași ca Duhul Tău să meargă cu fiecare din aceste fâșii, astfel încât atunci când se vor pune peste cei bolnavi și împovărați, aceștia să fie vindecați și părăsiți de duhurile rele.

Când

mă gândesc la junglele în care vor merge multe din aceste pachete, știu că mulți dintre acei oameni se închină la diavolul, de aceea, rugămintea mea este să faci ca el să nu mai aibă nici un loc unde să stea, ci să-l silești să

părăsească triburile, să-i părăsească pe acei oameni, astfel încât să poată fi aduși la cunoștința Domnului Isus. Îngăduie aceasta, Doamne.

Îngăduie

ca bolile lor să fie vindecate și necazurile îndepărtate, iar sufletele lor să fie salvate, astfel încât puterea lui Dumnezeu să aibă întâietate.

Noi

trimitem fiecare fir din aceste materiale ca o unitate. În seara aceasta, în locul acesta sunt o mulțime de licăriri mici, și împreună, ne înălțăm rugăciunile spre Tine, în folosul acestor oameni, pentru ca fiecare persoană peste care se vor pune, să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Cei

din spate mă puteți auzi bine? Asta-i bine. Mă gândesc că vom fi foarte fericiți atunci când vom avea o altă biserică, cu o acustică mai bună, pentru că aici aproape că nu auziți nimic.

Frate

Wood, tu mi-ai dat batista aceea? Nu? Cineva mi-a dat o batistă să o pun în buzunar și s-o port în timpul adunării, dar nu mai știu cine era. Credeam că tu ești cel care mi-a zis: „Poart-o în buzunar pentru cineva.” (Fratele Neville îi explică fratelui Branham ceva în legătură cu batista). El a fost? Fratele Jackson a avut o batistă pentru cineva? Asta este.

În

ordine. Frate Jackson, dacă o vrei este aici. Știam că am primit-o de la cineva care a zis: „Pune-o în buzunar,” dar după aceea am uitat de ea.

Dacă

va fi cu voia Domnului și voi fi bine cu vocea, duminică dimineața sau seara, la mesajul de Crăciun aș vrea să vorbesc despre tema: „Semnul infailibil.” L-am atins puțin duminică dimineața și am simțit că-mi ia foc inima, dar dacă va fi cu voia Domnului, îl voi relua din nou duminică. Mă voi hotărî după ce voi vorbi cu fratele Neville.

Așa

cum a spus și fratele Neville, vă mulțumesc tuturor pentru felicitările de Crăciun pe care le-ați trimis.

Frate

și soră Spencer, am primit felicitarea voastră și vă mulțumesc. Mulțumesc și celorlalți care au făcut aceasta. Apreciez foarte mult felicitările și darurile voastre. Soția, copiii și eu, vă mulțumim pentru tot.

Mi-ar

plăcea să vă putem trimite și noi câte un cadou de Crăciun, dar este foarte greu pentru un predicator, nu-i așa? Sunteți atât de mulți încât nu-mi pot permite să fac aceasta. Aș fi dorit să pot lua măcar la copii câte ceva, dar nu este posibil pentru că și ei sunt prea mulți.

Mă

gândesc că unul din cele mai mari daruri pe care le-ați făcut este dragostea și nemărginita încredere pe care o aveți în mine.

Frate

Neville, acesta este și pentru tine, fratele meu scump. Tu ai avut pentru mine un duh minunat, pentru că întotdeauna mi-ai spus: „Vino, frate Branham! Iată amvonul! Ia-l în primire. Binecuvântat să fie Domnul, pentru că îmi place să stau jos și să te ascult.”

Mie

îmi place foarte mult felul smerit, deloc egoist, al fratelui Neville.

Apreciez foarte mult și

credința voastră a tuturor, iar dacă am o rugămintă la voi, aceea este să vă rugați pentru mine, fiindcă voi începe un șir lung de adunări. Într-o seară voi fi la Glasgow, Kentucky, apoi la Campbellsville, la Willow Shade, Kentucky și în alte părți. Imediat ce totul va fi aranjat, vă voi face cunoscute toate locurile unde vom merge.

Prin

ajutorul și harul lui Dumnezeu, dorința mea este să stau la datorie până la moarte. Înțelegeți? Eu m-am predat în slujba Lui acum treizeci de ani, dar uneori sunt atât de obosit încât simt că nu mai pot; parcă nu mai pot înainta. Voi nu puteți înțelege cât este de greu acolo afară, fiindcă nu este vorba de un oraș sau de un stat din Statele Unite, ci trebuie să merg în toată lumea; și nu sunt în legătură cu câteva mii de oameni, ci cu milioane, mulți dintre ei fiind bolnavi și în nevoi.

Vedeți?

Și toți mă cheamă, iar aceasta creează în mine o mare presiune.

Prin

urmare, apreciez foarte mult rugăciunile voastre și prin harul și ajutorul lui Dumnezeu, vă doresc tuturor un Crăciun fericit. Să nu uitați că urarea mea nu este în legătură cu moș Crăciun, ci cu Isus Hristos. Vedeți? „Christmas” înseamnă „Hristos.”

Aseară

le-am arătat copiilor cât sunt de împodobite toate casele și toate celelalte lucruri, dar m-am gândit că dacă mi-am dorit ceva pentru casa mea, a fost să pot scrie cu litere mari și luminoase: „Nădăjduiesc că Hristos va fi Crăciunul

tău!” Acesta este adevărul. Puneți-L pe Hristos înapoi în Crăciun și atunci totul va fi în ordine.

Dumnezeule

Tată, acum ne vom apropia de întrebări. Oamenii aceștia scumpi le-au scris așa cum era în inimile lor și acum ar vrea să știe care este adevărul cu privire la ele. Eu sunt un om neînsemnat, Tată, dar Te rog să mă ajuți să pătrund în Cuvântul Tău și să aduc răspunsul potrivit pentru fiecare din aceste întrebări. Eu încredințez totul în mâinile Tale și Te rog să mă ajuți, în Numele lui Isus. Amin.

Am

aici o întrebare foarte bună, pusă de fratele Pat. Dacă mai aveți întrebări, scrieți-le și puneți-le aici, fiindcă voi fi bucuros să răspund la ele cât pot de bine.

Întrebarea

fratelui Pat are parcă un iz de glumă, dar este totuși o întrebare:

26. Unde sunt acum duhurile care au intrat în porci? Unde s-au dus duhurile care au fost scoase din acel îndrăcit și au intrat în turma de porci?

Să

vedem, frate Pat. Puterea aceea demonică, duhurile acelea rele, erau într-un singur om, iar când Isus a întrebat: „Care-ți este numele?” I s-a răspuns: „Numele meu este „Legiune”, pentru că suntem mulți.” (Marcu 5.9). Este adevărat? Deci numele lui era „Legiune”, pentru că în ebraică cuvântul „legiune” înseamnă „mulți.” Prin urmare, în acel om erau mulți demoni.

Acele

duhuri erau în acel om scump făcându-l nebun. Dacă cineva a văzut vreodată o persoană nebună sau a avut de-a face cu un asemenea om, a putut observa că de multe ori puterea lui este mai mare decât ar fi normal, pentru că este posedat de diavolul. Dacă ați privit vreodată o persoană care și-a pierdut mințile, ați văzut că este nevoie de mai mulți oameni ca s-o poată ține, pentru că are o putere de 2-3 ori mai mare decât în mod normal.

Dacă

o persoană este oloagă, iar duhul care îl ține în acea stare este de 3-4 ori mai puternic decât un om, gândiți-vă câtă putere pune Dumnezeu în acel om când vine Duhul Sfânt să-L ridice? Vedeți? Poate că omul acela a zăcut ani de zile în starea aceea, dar când vine Duhul Sfânt, oasele i se îndreaptă, iar el se ridică și umblă ca un om tânăr, fiindcă puterea lui Dumnezeu este peste el și-l întărește.

Fiți

atenți! Omul la care se referă întrebarea, era posedat de niște duhuri atât de puternice încât rupsesse chiar și lanțurile cu care fusese legat. Nu era nimic să-l poată ține. Era cu adevărat un caz foarte grav, pentru că era stăpânit de o legiune de demoni. Și Cuvântul spune că atunci când a ajuns în ținutul gadarenilor, Isus a fost întâmpinat de un om care ieșea din morminte. Era foarte rău. Înțelegeți? Nu mă refer la om, fiindcă omul era în ordine. Nu omul era rău. Când vedeți o persoană așa, să nu vă gândiți niciodată că acela este omul, fiindcă nu este adevărat; acela este diavolul care-l posedă pe omul respectiv.

Cred

că vă amintiți de maniacul acela care a venit la mine cu gândul să măucidă când am fost la Shreveport. M-a amenințat și m-a numit „șarpe în iarbă”, în fața a zece mii de oameni, dar nu omul era cel ce făcea aceasta, ci demonul din el. Omul este la fel ca fiecare din noi: mănâncă, bea, doarme, poate are o familie, iubește, etc., dar diavolul este cel care-l dezumanizează. Înțelegeți?

Voi

nu veți putea scoate niciodată un drac dacă aveți o atitudine greșită. Aveți nevoie de dragoste pentru aceasta, fiindcă dragostea este cea mai puternică forță care există în lume. Dacă ați observat, acolo unde este un drac este numai ură, fiindcă ura este de la diavolul. Când oamenii urăsc este îngrozitor, fiindcă ura vine de la Satana. Dacă disprețuiți pe cineva sau nu vă place de el, înseamnă că ceva este greșit cu voi, de aceea, nu trebuie să faceți aceasta.

Dacă

vă amintiți, în predica Sa de pe munte, Isus i-a învățat pe oameni cum să se roage. El a zis: „*Tatăl nostru care ești în ceruri..*” iar în final a adăugat:

„*Dacă*

nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.” (Matei 6.15). Vedeți? Voi nu trebuie să faceți așa ceva.

Unde

este diavolul, se creează o putere de ură care este capabilă să ucidă chiar. De ce aceasta? Pentru că peste el este o putere mai mare decât puterea normală a unui om.

Maniacul

care a venit la mine pe platformă, poate ar fi putut să mă țină sus cu două degete, pentru că era un bărbat înalt de vreo șase picioare și cântărea peste 120 de kilograme.

Nu

cu mult timp în urmă, el se întâlnește pe stradă cu un predicator și l-a lovit atât de tare cu pumnul, încât i-a rupt clavicula și falca, fiind necesar să fie internat de urgență la spital. El îi ura foarte mult pe predicatori, așa că a

venit la mine pe platformă cu gândul să mă omoare.

În

omul acela erau unele din duhurile care fuseseră scoase din îndrăcitul din Gadara. Eu știu că în instituțiile de boli nervoase sunt oameni care se bat cu capul de pereți sau de barele celulelor.

Să

nu uitați însă că dracii nu mor. Ei trăiesc tot timpul, dar va veni o vreme când vor pieri; când vor fi total nimiciviți. Acum însă, sunt vii și lucrează din generație în generație asupra ființelor umane. Unii din ei au formă de cancer, alții au formă de epilepsie, tuberculoză, etc. Se pare că sunt fără putere până când intră într-o persoană, de aceea au nevoie să intre într-un trup. Același lucru este valabil și pentru Duhul Sfânt: El umple pământul, dar este aproape neputincios până când intră în voi și în mine.

Dumnezeu

depinde de voi și de mine, înțelegeți? Pământul este plin de Duhul lui Dumnezeu, dar nu vă poate ajuta până când nu-L lăsați să vină în voi, în ființele umane, ca să Își facă lucrarea.

Diavolul

vrea să ne stăpânească, ca să acționăm sub călăuzirea lui. Astfel, la început pare neînsemnat, dar apoi apare păcatul. Dacă poate prinde un om neprihănit, un om bun, îl lasă să meargă înainte și-l face să creadă că totul este în ordine. De ce? Pentru că nu contează cât de neprihănit este acel om, cât este de curat sau de moral, cât este de bun sau de onest, dacă nu este născut din nou, nu va putea intra în cer. Vedeți? Voi trebuie să fiți născuți din nou, înnoiți, pentru că altfel nu există nici o cale prin care să puteți intra în cer sau prin care să veniți la Hristos.

Poate

că ceea ce am spus mai înainte, a ridicat în mintea voastră o altă întrebare, dar vreau să fie clar că Biblia nu învață nicăieri despre existența unui iad care arde veșnic. Ea nu spune nicăieri că oamenii vor merge într-un iad în care vor fi chinuiți veșnic, pentru că singura modalitate de a primi o pedeapsă veșnică, ar fi să primească Viața veșnică, ori noi știm că există o singură formă de Viață veșnică și aceea este în Dumnezeu. Înțelegeți? Aceasta înseamnă că ei trebuie să fie nimicivi. Deci atât partea fizică, cât și cea duhovnicească va fi nimicivă. Cu alte cuvinte, așa cum spune Biblia, „*nu le va mai lăsa nici rădăcină, nici ramură*” (Maleahi 4.1), adică sunt distruși complet.

Apoi,
vă pot arăta tot în Biblie, că în cer există o diferențiere în ceea ce privește rangul sau strălucirea, dar în ce privește Viața veșnică, toți o vor avea în mod egal.

Biblia
spune că împărații pământului își vor aduce slava și cinstea în cetate (Apocalipsa 21), ceea ce înseamnă că pe noul pământ vor fi împărați și domnitori.

Ucenicii
L-au întrebat pe Domnul Isus în Matei 19.27: „*lată că noi am lăsat totul și Te-am urmat; ce răsplată vom avea?*” iar El le-a răspuns: „*Adevărat vă spun că atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al mării Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, care M-ați urmat, veți șede și voi pe douăsprezece scaune de domnie, și veți judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel.*” (v. 28).

Vedeți,
pe pământ se va ridica o împărăție în care nu va mai fi păcat, dar care va avea împărați și domnitori.

În schimb, cei răi vor fi pedepsiți pentru păcatele lor, pentru faptele săvârșite pe când trăiau în trup, până vor fi total nimicivi. Aș vrea să nu uitați aceasta, cei care luați notițe.

Nu

uitați că există o singură formă de Viață veșnică și că noi suntem în căutarea ei, iar Dumnezeu este singurul care o are.

Nu

există două feluri de Viață veșnică, ci este numai una singură, și ea este pentru toți cei ce trăiesc. Să treceți și aceasta în notițele voastre.

Tot

ce a avut un început, va avea și un sfârșit, dar ceea ce nu a avut început, nu va avea nici sfârșit. Și există un singur lucru care n-a avut început, iar Acela este Dumnezeu.

Prin

urmare, există o singură cale de a învia la înviere și anume: să aveți Viața veșnică în voi. Înțelegeți? Singura cale să veniți înapoi este să aveți ceva ce nu a avut niciodată început. Astfel, când Îl primiți pe Duhul Sfânt, în voi locuiește o Viață care nu a început niciodată, iar dacă posedați această Viață veșnică sunteți fii și fiice de Dumnezeu. Înțelegeți? Atunci nu veți putea muri niciodată, așa cum nici Dumnezeu nu poate muri, pentru că sunteți o parte din El.

Noi

am avut aici o întrebare referitoare la alegerea mai dinainte, care este același lucru. Voi sunteți o parte din Dumnezeu și dacă El S-a arătat odată în acel Stâlp de Foc care în ziua de Rusalii s-a împărțit peste cei o sută douăzeci, înseamnă că și astăzi face la fel. Noi putem dovedi aceasta prin experiența pe care o avem, prin învățătura Bibliei și prin știință.

Noi

nu putem muri, pentru că Isus a spus: „...și pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.” (Ioan 14.19). Pentru un creștin nu există moarte, deoarece tot Isus a spus: „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar muri, va trăi.

Și

oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată.” (Ioan 11.25-26).

Cuvântul

„moarte” înseamnă „separare, despărțire.” Fizic, noi suntem despărțiți de cei dragi din cauza păcatului (prin moartea trupului), dar duhul nostru este din Dumnezeu și ca urmare nu poate fi separat de El pentru că suntem parte din Dumnezeu. Noi am fost de la început în gândurile lui Dumnezeu și știm că tot ce face El este desăvârșit și veșnic. Apoi gândurile Lui au fost exprimate și au adus la suprafață o seminție de oameni care să I se închine Lui pentru veșnicie, fiindcă gândurile Lui sunt veșnice. Înțelegeți? Ele nu pot pieri. Dar nu numai gândurile Lui sunt veșnice, ci și Cuvântul Său, deoarece în Matei 24.35 scrie:

„Cerule

și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.” Vedeți? Ele sunt veșnice, așa cum Dumnezeu este veșnic.

Prin

urmare, dacă rămânem în El și dacă cuvintele Lui rămân în noi, suntem o parte din Cuvântul Său, o parte din Viața Sa, carne din carnea Lui, oase din oasele Lui și Viață din Viața Lui, așa că nu vom putea pieri niciodată, după cum nici Dumnezeu nu poate pieri. Aceasta o realizează Duhul Sfânt în noi.

Fratele

Evans a fost un mare admirator al prietenului meu Oral Roberts și a sprijinit

toate emisiunile lui de la televiziune și multe alte adunări de felul acesta. Totuși, zilele trecute a venit la mine și mi-a zis:

„Frate

Branham, am fost la școala fratelui Jagger, am mers peste tot, dar niciodată nu am putut avea o asigurare cu privire la ceea ce sunt, la ceea ce trebuie să fac sau dacă este bine să fac un lucru sau altul, însă când am auzit învățătura ta, totul s-a schimbat. Atunci am primit pace și liniște deplină.” De ce aceasta? Pentru că *„închinătorul odată curățit de păcatele lui, nu mai are cunoștința păcatului,”* prin faptul că a trecut din moarte la viață și are în inimă Viața veșnică. Astfel, nu mai poate muri, după cum nici Dumnezeu nu poate muri niciodată. Aceasta o spune Biblia. El nu mai poate muri pentru că are Viața veșnică.

Aceasta

nu înseamnă că puteți păcătui și să scăpați totuși, pentru că atunci când păcătuiți sunteți pedepsiți pentru păcatele voastre. Desigur. Dar câtă vreme Viața veșnică este înăuntrul vostru, trăiți veșnic, pentru că El a spus că *„cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică. Și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* (Ioan 5.24). și: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl Meu, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”* Acesta este adevărul.

„Tot

ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine...” „...și voia Lui este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat, că să-l înviez în ziua de apoi.” (Ioan 6.44,37,39). O, ce asigurare binecuvântată! Vedeți? Aceasta înseamnă că nu mai trebuie să alergați în jur, speriați de moarte, pentru că Dumnezeu ne-a dat asigurarea deplină că suntem copiii Lui. Și pentru că suntem copiii Lui, El ne corectează așa cum ne corectăm și noi copiii. Voi știți că atunci când greșesc, îi corectăm. Dacă copiii mei fac rele, este datoria mea de tată să îi corectez. Tot așa, dacă copiii lui Dumnezeu greșesc, este datoria Lui de Tată să îi corecteze.

Deci

nu uitați: voi veți fi corecțați atunci când greșiți, dar cât timp sunteți copiii Lui, ar fi bine ca cei din lume să nu-și pună mâinile pe voi, pentru că El a spus: „...dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gât o piatră de moară și să fie aruncat în mare.” (Marcu 9.42).

Acesta

este adevărul. Ce judecată va fi aceea!

Acum,

înapoi la întrebarea ta, frate Pat.

Duhurile

care au ieșit din omul acela, care l-au condus pe maniac, fac și astăzi aceleași lucruri printre oameni. Vedeți? Sunt aceleași duhuri.

La

început, diavolul intră ca un „opiu” mic. Am să vă dau un exemplu ca să înțelegeți.

Să

zicem că ei iau o fetiță de școală și îi dau o țigară. Vedeți? Acesta este începutul. Acea țigară conține foarte puțin drog, dar ea va trebui s-o ia și pe a doua și tot așa până când în final va fuma țigări cu marijuana, pentru că patima pentru drog va fi tot mai puternică. Ce este aceasta? Diavolul care o posedă o înnebunește. Desigur.

Astfel,

diavolul este în fumul țigării. Acea este forma lui blândă. Dacă vă va prinde cu o simplă țigară, va fi cât se poate de mulțumit. Vedeți? Cât timp poate să

vă țină cu aceasta este destul, pentru că știe foarte bine ce a spus Dumnezeu. El te va lăsa să asculți predică după predică, mesaj după mesaj și avertizare după avertizare, pentru că dacă poate să te țină ostatic prin această plăcere, sau dacă-ți ține mintea la altceva, nu-l interesează că ești o persoană populară, că faci cutare și cutare fapte, că aderi la o biserică sau că zici: „Voi fi un om bun. Voi deschide o pagină nouă în viața mea și voi merge la biserică...” el este liniștit. Știe că te are, pentru că Isus a spus: „...dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3.5).

Dați-mi

voie să vă arăt ceva, pentru că în după-amiaza aceasta m-am plimbat ca să-mi relaxez mintea și vocea și am vorbit puțin cu fratele Wood.

Deci,

priviți! Mergem și luăm un bob mare și frumos de porumb. Este cel mai perfect bob din țară. Este atât de frumos încât dacă-l duc la Clark Country Fair, câștig cu el o panglică albastră și la fel dacă-l duc la Floyd Country și Harrison Country. Oriunde îl duc, el va câștiga panglica albastră, pentru că este cel mai perfect bob de porumb. Oamenii de știință se uită la el și-l examinează cu lupele lor mari și sofisticate și găsesc o cantitate perfectă de potasiu, calciu și umezeală. Totul este în perfectă ordine cu el, iar când vedeți aceasta spuneți: „Ei bine, vom planta bobul acesta și vom obține din el și altele la fel de perfecte.” Și îl plantați.

Acum,

dacă bobul acela perfect nu are germenul de viață în el, va putrezi în pământ și acela va fi sfârșitul lui. Nu va mai învia niciodată oricât de perfect este. Dacă nu posedă în el germenul de viață, nu va încolți niciodată, înțelegeți?

La fel este cu omul. Nu spun aceasta ca să vă rănesc, ci pentru că aceasta este biserica, tabernacolul meu și am dreptul s-o

fac.

Gândiți-vă

la faptul că un om poate să fie bun; poate să-și plătească zeciuiala, să fie cinstit, să ajute văduvele și orfanii, să fie membrul unei biserici; poate să fie atât de moral încât să nu găsiți nici un defect la el. De fiecare dată când are ocazia să fie și ultimul bănuț pentru cei săraci. Stă lângă tine și la bine și la rău și este prietenul tău chiar și atunci când alții te vor refuza și te vor pune deoparte, dar cu toate acestea, dacă nu este umplut cu Duhul Sfânt, cu Viața veșnică, este încă în afara Împărăției lui Dumnezeu. Acesta este adevărul.

Cred

că acum puteți să vă dați seama cât este de important acest lucru. De fapt, acesta este motivul pentru care încerc să fac biserica mea să-i vadă importanța. Rugăciunea mea este ca voi să nu credeți cumva că vreau să fac pe deșteptul în privința aceasta, ci să vedeți cât este de înșelător diavolul; să vedeți cum încearcă el să vă facă să credeți că sunteți creștini. Cuvântul spune că Satan va încerca să-i înșele chiar și pe creștini prin faptul că îl va imita pe Hristos. Da, Biblia spune că ei vor fi foarte aproape de Adevăr; că vor fi oameni buni.

Dați-mi

voie să vă dau câteva exemple ca să puteți înțelege. Priviți-l mai întâi pe Esau, care era mult mai bun decât Iacov, din orice unghi l-ați privi. Iacov, Dumnezeu să mă ierte pentru această remarcă, era doar un mic pârâcios, un trâncănit și un mare mincinos. Mai mult, cred că nu a existat niciodată un înșelător mai mare decât el. Voi știți cum a luat acele bețe și le-a pus în apă, pentru ca vacile și oile să fete viței și miei pestriți, înșelându-l astfel pe socrul său. Ce a mai făcut? A luat o haină de-a lui Esau, și-a pus peste mâini o bucată de piele de oaie, apoi s-a dus la tatăl său orb, care era un profet, și l-a păcălit dându-se drept Esau. Este adevărat?

Păi,

era necinstit în toate lucrurile, în timp ce Esau era cu totul altfel.

Poate

n-ar trebui să vorbesc așa despre Iacov, pentru că el a fost un mare om al lui Dumnezeu, dar vreau să vedeți ce a făcut, cât era de șmecher și de înșelător.

Priviți-l

însă pe Esau. El era un om bun, moral, un membru bun al bisericii. Era vânător și avea grijă de tatăl său care era orb.

Isaac

era prorocul Domnului, un tip spre Hristos, dar cu toate acestea a fost înșelat de fiul său Iacov. De ce nu s-a vindecat pe sine? De ce nu a știut că cel care a venit la el era Iacov și nu Esau? Vedeți? Pentru că Dumnezeu nu le spune nici prorocilor Săi totul. Da, El le spune numai ce vrea.

Dumnezeu

lucra chiar atunci la un tablou din planul Său și Iacov avea locul lui în el. Tot așa, dacă voi vă veți supune lui Dumnezeu, El vă va face să lucrați chiar în planul Său.

Fiți

atenți ce a făcut acest tip. Esau s-a dus la vânătoare, pentru a împlini dorința sârmanului său tată orb, în timp ce la prima vedere se părea că lui Iacov nu-i păsa ce se întâmplă. Totuși exista ceva ce Iacov dorea din toată inima lui: dreptul de întâi născut. Indiferent ce trebuia să facă pentru a-l obține sau cât l-ar fi costat, acesta era tot ce-l interesa. Despre Esau însă, Biblia spune că a nesocotit acest drept de întâi născut, de aceea, să nu fie printre voi niciunul ca Esau, răul acela, care și-a vândut dreptul de întâi născut pentru un blid de linte.

Dar

ce este dreptul de întâi născut? Este dreptul vostru la Viață. Duhul Sfânt este dreptul vostru de întâi născut, este dreptul vostru dat de Dumnezeu.

Desigur,

oamenii spun: „ Eu merg la biserică și sunt la fel de bun ca cel de lângă mine, dar cum aş putea acţiona ca acei holly-rollers? O, așa ceva nu se poate!”

Ei

bine, tu ești un Esau pentru că faci același lucru ca el: nesocotești dreptul de întâi născut. El l-a vândut pentru un blid de linte, iar voi îl vindeți pentru mai puțin.

Vedeți,

Esau era flămând când a făcut acest lucru, iar dacă Dumnezeu s-ar fi oprit la bunătatea lui totul a fi fost în ordine. Cred că dacă ar fi trebuit să alegem noi între cei doi, l-am fi ales pe Esau, dar Iacov avea o singură dorință în inima lui: să primească dreptul de întâi născut.

Esau

dorea să fie un om bun, să aibă grijă de toate, să facă orice lucru cât se poate de bine. Cu alte cuvinte, el era un bun împlinitor al Legii.

Pe

partea cealaltă, Iacov dorea un singur lucru: dreptul de întâi născut.

Și

ați văzut ce s-a întâmplat cu fiecare din cei doi băieți? Iacov i-a născut pe cei doisprezece patriarhi, din care au ieșit cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Mai mult, Dumnezeu i-a schimbat numele din Iacov în Israel și l-a numit fiul Său. Înțelegeți ce vreau să spun?

Duhul

Sfânt ar trebui să fie pentru voi mai important decât orice altceva în lumea aceasta. Mai important decât renumele vostru, decât serviciul vostru sau decât orice bun al vostru. Ar trebui să fie totul pentru voi și să stăruți până când Îl primiți.

Dar

voi spuneți: „Mi-e teamă pentru serviciul meu... Mi-e teamă că soțul meu...” Nu-ți fie teamă de nimic, ci lasă ca El să fie pe primul loc în viața ta. Orice altceva să plece, dar El să rămână.

Poate

ziceți: „Ei bine, cred că-L voi primi într-una din serile acestea, frate Branham!”

Nu

într-una din aceste zile, ci acum! Acesta este momentul. Spuneți: „El este pe primul loc în viața mea. Lăsați-mă să-L am acum, înainte de orice altceva.”

Doriți-L

cu disperare, căci aceasta va face să primiți răspuns la cererea voastră. Dacă Îl veți dori cu disperare, dacă ajungeți să simțiți că Îl primiți sau muriți, Îl veți primi cu adevărat.

Aici

în oraș era un evreu mic, nu știu dacă l-ați cunoscut sau nu, care a fost vindecat de cancer. După ce a fost botezat, el s-a botezat în Numele Domnului Isus Hristos și din cauza aceasta a fost dat afară din biserică și din casă. Frate Freeman, cred că ți-l amintești pe fratele Vence, așa-i? Ei i-au scos patul afară când erau cam -10°C și i-au zis că este destulă apă ca să fie botezat din nou.

Și

el povestea că atunci când a văzut toate acestea, și-a adunat lucrurile, le-a încărcat într-o mașină veche și a plecat din oraș împreună cu soția sa.

Când

să pornească, soția i-a zis:

„Înainte

de plecare, aș vrea să beau puțină apă pentru că mi-e sete.”

„Dragă,”

i-a zis el, acolo este un hidrant.”

„Lasă,

du-te înainte până ajungi la un loc mai bun.”

Au

mers puțin mai departe și el i-a zis:

„Uite,

acolo este un alt hidrant.”

„Du-te

mai departe,” i-a răspuns ea.

Și

el povestea că după ce au părăsit orașul nu au mai găsit nici o sursă de apă, așa că era foarte însetată și își dorea foarte mult o gură de apă. După un timp, au ajuns într-un câmp și acolo au văzut o pompă veche, iar în jurul ei

era o cireadă de vite care păștea. Când a văzut vitele, femeia s-a temut să meargă la pompă, fiindcă se temea că ar putea fi împunsă de ele, dar la un moment dat a spus: „Levi, trebuie neapărat să beau apă!” așa că fratele a oprit mașina. Dar încă înainte să se oprească mașina, femeia a deschis ușa și a luat-o la fugă spre pompa din câmp. Nu mai conta nimic: ea dorea să bea apă și asta era tot.

Vedeți?

Așa este și cu voi. Când Dumnezeu devine atât de real pentru voi, când deveniți atât de însetați după El încât să nu mai aveți altă soluție decât să-L primiți sau să muriți, se va întâmpla cu siguranță ceva. Atunci nu veți mai sta liniștiți, ci vă veți pune pe treabă cu Dumnezeu.

Revenind

la întrebare, aceste duhuri rele îi înșeală de multe ori pe oameni, prin faptul că sunt foarte religioase.

Poate

ziceți: „Vrei să spui că sunt duhuri rele religioase?” Da, domnilor! Așa spune Biblia, nu eu. El învață chiar și Scriptura. Da, o fac cu siguranță.

Dacă

nu mă credeți, ascultați! La Ioan a venit un grup de oameni care erau preoți sfinți și foarte religioși, care țineau cu strictete litera Legii. Și cu toate acestea, Ioan le-a zis:

„Pui

de năpârци, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?” (Matei 3.7).

Dar

nu numai Ioan, ci și Domnul Isus a spus despre ei: *„Voi aveți de tată pe*

diavolul..." (Ioan 8.44). Vedeți? Cel ce spunea aceste cuvinte despre ei era Dumnezeu, și făcea aceasta deși erau cât se poate de religioși.

Să
nu uitați că atunci când diavolul își ia omul, nu își ia și duhul; iar Dumnezeu face la fel: își ia omul, dar nu și Duhul. Vedeți? Duhul Sfânt vine în viața voastră, sfințește duhul vostru, trăiește prin voi și vă dă putere să trăiți, dar când plecați din lumea aceasta, duhul vostru merge la Dumnezeu, iar Duhul Sfânt, care a fost peste voi, vine peste altcineva și altcineva, și tot așa.

Astfel,
Duhul Sfânt care a fost peste Ilie, a venit înapoi peste Elisei în dublă măsură. Apoi, șapte sau opt sute de ani mai târziu, același Duh a venit peste Ioan Botezătorul și l-a făcut să acționeze la fel ca Ilie.

Priviți
cum era Ilie: un bărbat bătrân și bărbos, îmbrăcat cu o piele de oaie legată cu un brâu în jurul coapselor. Desigur, dacă ar intra în casa voastră un astfel de om, ați spune: „O, vai!” și ați chema imediat poliția: „În fața ușii mele stă un tip îngrozitor...” Dar el era un profet al Domnului. Desigur, și când a fost luat la cer, o măsură dublă din Duhul Lui a venit peste Elisei, pentru ca opt sute de ani mai târziu, același Duh să vină peste Ioan Botezătorul, determinându-l să acționeze întocmai ca Ilie. De ce? Pentru că Duhul care era peste el, era Duhul care fusese peste Ilie.

Și dacă Duhul lui Ilie peste Ioan, l-a făcut să acționeze ca Ilie, înseamnă că Duhul lui Dumnezeu peste voi vă va face să acționați ca Isus. Vedeți? Aceasta o va realiza Duhul Sfânt în voi: El vă va face blânzi, smeriți și iertători.

Ar
putea să vă smulgă barba, dacă ați avea barbă;

v-ar putea scuipa în față, și totuși să rămâneți liniștiți, știind că la dispoziția voastră stau douăsprezece legiuni de îngeri? Ați putea să-i iubiți pe oamenii care vă scuipă în față? Dacă cineva ar veni și v-ar spune: „Măi fățarnicule!” apoi v-ar lovi peste față, ați putea să vă rugați pentru iertarea lui?”

Vedeți?

Acesta este punctul în care sunteți încercați dacă aveți Duhul Sfânt sau nu.

Dacă

cineva spune ceva rău despre un om care pretinde că ar avea Duhul Sfânt, acela este testul care dovedește adevărul despre el. Dacă va spune: „Mă voi răfui cu el chiar dacă aceasta este ultima mea zi!” ce va dovedi prin aceasta? Ce spune Cuvântul?

„Ferice

va fi de voi când din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră!” A adăugat El cumva: „Răfuiți-vă cu ei?” Sigur că nu, ci a adăugat:

„Bucurați-vă

și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe prorocii care au fost înainte de voi.” (Matei 5.11-12).

Deci,

dacă cineva spune ceva rău despre voi, să spuneți ceva bine despre el, iar dacă nu puteți să-l vorbiți de bine, nu spuneți nimic. Lăsați să treacă totul, iar când rămâneți singuri, rugați-vă pentru acel om.

Dacă

în viața mea a existat un lucru care m-a ajutat să înțeleg că Duhul Sfânt a

venit peste mine, a fost tocmai acesta, pentru că înainte am fost un om foarte aprins și înfierbântat, irlandez pe ambele părți. În copilărie am mâncat întotdeauna foarte rău, din cauză că aproape tot timpul aveam gura zdrobită din pricina bătăii, fiindcă săream tot acolo unde nu trebuia s-o fac. Și acum am câțiva dinți care mi-au fost rușiți și apoi au trebuit reparați, pentru că întotdeauna căutam necazul, prin faptul că făceam ceva sau spuneam lucruri care nu trebuiau spuse.

Învățătoarea

de la școală încerca tot timpul să mă tempereze, dar eu îi ziceam: „Doamnă, nu mă pot abține!” Vedeți? Și din cauza aceasta ajungeam tot timpul în necazuri.

Sărmana

bătrână, mama Temple, tocmai a plecat de curând în slavă.

Femeia

aceea bătrână, m-a cuprins în brațe, a început să plângă și mi-a zis: „Uite, dragă, eu voi încerca să fac ceva pentru tine. Am să-ți dau o bucată de sfoară...”

Era

pentru prima dată când simțeam o asemenea iubire din partea cuiva.

Toți

mă numeau „corn a cracker” pentru că eram din Kentucky, iar aceasta mă chinuia îngrozitor. Eram într-adevăr îmbrăcat foarte rău, pentru că eram săraci, iar părul îmi atârna pe față. Din pricina aceasta, copiii mă plesneau tot timpul și săreau să mă bată. Dacă cineva se enerva, veneau toți împotriva mea, mă prindeau și mă aruncau la pământ, așa că mă băteau cu ei. M-am luptat chiar și cu cuțitul.

Odată

am luat o pușcă Winchester și am încercat să împușc cu ea patru sau cinci băieți care m-au bătut atât de rău încât abia mai puteam sta pe picioare. I-aș fi ucis pe toți dacă n-ar fi fost Dumnezeu de partea mea. Am luat cartușele și am încărcat arma, dar nu a percutat când am tras. Vedeți? Altfel aș fi fost un ucigaș și aș fi avut pe conștiință cinci copii.

Aveam

cam doisprezece ani și eram foarte nervos, așa că învățătoarea mi-a zis: „Billy, ia sfoara aceasta mică și întotdeauna când simți că te enervezi, apucă-te și fă pe ea nouă noduri, fiindcă sunt sigură că atunci te vei liniști.”

„Doamnă

Whalen, sunteți cu adevărat foarte drăguță, așa că voi încerca să fac întocmai cum ați spus,” i-am răspuns eu.

Nu

au trecut nici cinci minute după ce am ieșit afară și cineva a și venit și mi-a tras una. Atunci m-am așezat jos și am început să fac noduri pe acea sfoară, dar nu am avut răbdare, așa că am aruncat-o și am plecat de acolo. Vedeți? Pur și simplu nu am putut face acel lucru.

Cunoscându-mi

caracterul, eu am spus adesea: „Nu voi putea fi niciodată un creștin adevărat!” dar dați-mi voie să vă spun că în acea noapte la Ohio Avenue, când Duhul Sfânt a venit peste mine, El a potolit orice mânie.

Eu

n-aș fi putut face niciodată aceasta, nu aș fi putut fi niciodată un creștin adevărat, pentru că nu puteam trece peste firea mea. Așa eram și-mi spuneam adesea: „Băiete, tata a fost foarte iute la mânie, iar mama era jumătate

indiană, ceea ce înseamnă că poseda destulă furie în vene încât să acopere zgomotul făcut de un ferestruu mecanic. În ce mă privește, oricine va sări la mine, o va primi, iar dacă va trebui să urc pe o scară ca să-l pot lovi, o voi face cu siguranță.” Vedeți?

Dar

acum ați putea să mă târâți afară, să mă tăvăliți prin noroi și să-mi faceți tot ce vreți, fiindcă nu voi reacționa nicicum. De ce? Desigur, eu nu aș putea face aceasta. Ceea ce încerc să scot în evidență este că în viața mea s-a întâmplat ceva. Astfel, purtarea aceea veche, acel Branham vechi a murit și Altcineva a venit înăuntru iar El mă face să-mi fie milă de vrăjmașul meu. Când cineva îmi face rău, eu nu mă rog împotriva lui, ci mă rog pentru el. Voi știți că El m-a testat în seara aceea la New England, când Duhul Sfânt a spus:

„Spune

ce vrei cu privire la oamenii aceștia și așa se va întâmpla!” Voi știți ce au făcut și cum s-au comportat, dar eu i-am privit și am spus: „Vă iert!” Era exact ce voia Domnul de la mine. Vedeți? „Iartă-ți vrăjmașul!” De ce? Pentru că duhurile rele sunt cele ce fac aceste lucruri, nu oamenii, de aceea, voi să urmăriți duhurile!

Omul

despre care vorbește Biblia în Matei 5.1-20, își avea locuința în morminte și nu putea fi potolit de nimeni. Era atât de periculos încât nimeni nu putea să-l prindă sau să-l țină legat, dar iată că într-o zi a trecut pe acolo o Putere mai mare decât aceea care-l ținea pe el.

Bărbatul

era posedat de o legiune de draci, așa că era plin de ură, de răutate, etc. Oamenii îl prindeau și îl legau, dar el rupea lanțurile și fugea, fiindcă era purtat de diavolul.

Desigur,

dacă tineretul de astăzi, cei de la liceul din Jeffersonville și alții ca ei, ar vedea un asemenea om, dar face din el un idol și ar spune: „O, acesta este un bărbat adevărat!” dar adevărul este că un asemenea om nu poate fi numit om, ci mai degrabă animal.

Și

iată că acolo era un bărbat micuț, cu umerii plecați, care venea pe drum, prin ținutul gadarenilor. Voi știți că Biblia spune că nu era nimic frumos la El și că deși avea doar treizeci de ani, arăta de cincizeci.

Când

L-a văzut că se apropie, acel demonizat și-a zis: „Voi merge și-l voi lua pe omulețul acela pe sus, apoi îl voi învârti în aer!” O, dar când s-a întâlnit cu El, a căzut la picioarele Sale. Da, acei draci care-l posedau nu au mai avut nici o putere.

Omul

acela era atât de posedat de diavolul, încât acesta s-a folosit de gura lui ca să vorbească cu Isus.

Fraților,

voi puteți fi stăpâniți atât de deplin de Dumnezeu, încât El vă poate folosi gura ca să vorbească prin ea. Acesta este adevărul.

Aceasta

este ceea ce aș vrea să înțelegeți. Când eu m-am predat pe deplin lui Dumnezeu, l-am scos pe William Branham afară, iar Hristos a putut să preia conducerea și să vorbească prin gura mea. Vedeți? El poate vorbi prin noi.

Fiți

atenți! Demonii care-l posedau pe bărbatul acela știau că le-a sosit vremea, pentru că s-au întâlnit cu Dragostea. Vedeți? Ei au zis: „Acum îl vom încerca!” și priviți ce s-a întâmplat:

„Noi,”
spuneau ei, „știm cine ești. De ce ești în trupul acesta mic și fragil? De ce vii în felul acesta? Noi Te cunoaștem, știm cine ești! Tu ești Sfântul lui Israel...”

Dacă
nu credeți în existența unui loc de chin pentru diavoli, atunci ascultați mărturia lor:

„Ai
venit să ne chinuiești înainte de vreme?” (Matei 8.29).

Și
Isus a întrebat: „Care-ți este numele?” El îi cunoștea, dar voia ca ei să-L mărturisească.

Și
dracii au răspuns: „Numele meu este „Legiune” pentru că suntem mulți!” (Marcu 5.9). Apoi au adăugat: „Dacă ne scoți afară, trimite-ne în porcii aceia...” (v. 12).

Priviți
Omulețul acela mic și fragil și pe acel bărbat care putea să biruiască o oștire întregă și să rupă toate lanțurile cu care era legat. Vedeți? Aceasta nu este o putere fizică. Nu puterea fizică contează, ci puterea Duhului Sfânt care este în viața voastră. Înțelegeți?

Și

dracii au zis: „Nu ne chinui înainte de vreme, iar dacă ne scoți...” Uitați-vă la răutatea și nemernicia lor: „Dacă ne scoți afară, nu ne lăsa să mergem liberi în lume, pentru că este greu de spus dacă vom găsi pe altcineva în care să intrăm. Noi vrem să fim în cineva, vrem să facem ceva, vrem să arătăm mai multă răutate!” Vedeți? Acesta este diavolul!

„Mă

voi răfui cu acela!” (Fratele Branham arată o expresie de răutate și de ură).

Voi

să nu uitați că omul acela este fratele vostru, dar a ajuns stăpânit de diavolul.

„Lasă-ne

să facem ceva rău, ca să-i facem pe oamenii din Gadara să sufere! Lasă-ne să mergem în turma lor de porci!”

Și

Isus le-a răspuns: „Duceți-vă, dar ieșiți afară din omul acesta!”

O,

vai! Un omuleț care vorbea cu acea legiune de draci: „Ieșiți afară din el! Duceți-vă în porcii aceia, dar părăsiți-l pe el!”

Dracii

au intrat în turma de porci, iar când au făcut aceasta, animalele au început să alerge și au sărit drept în mare și s-au înecat. S-au înecat singuri în mare, este adevărat?

Desigur,

după aceea dracii au ieșit din acei porci, pentru că i-au omorât. Ați văzut vreodată o persoană bolnavă cu nervii? Porcii s-au purtat la fel ca orice persoană care are o criză nervoasă, pentru că erau posedați de același soi de draci. Dacă vedeți un om într-o asemenea stare, puteți spune: „Acum înțeleg ce s-a întâmplat în Gadara!” pentru că este același lucru.

Mai

trebuie doar câțiva draci și omul acela va fi complet nebun. Medicii spun că acesta este primul stadiu al nebuniei.

Frate

Pat, acesta este cel mai bun răspuns pe care-l pot da la întrebarea ta. În ordine.

27.

Explică Romani 7.25.

Deci

Romani 7.25. Să vedem:

„Mulțumiri

fie aduse lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească slujesc legii păcatului.”

În

ordine. Cuvintele acestea le-a spus Pavel și le-a repetat de mai multe ori: „Când

vreau să fac binele, răul este lipit de mine..." Vedeți? Aceasta este exact ceea ce faceți voi.

Mintea voastră este de fapt inima voastră, pentru că voi nu gândiți cu mintea și nici nu vedeți cu ochii, ci gândiți și vedeți cu inima, ați știut aceasta?

Ați știut că în inima voastră există un compartiment micuț în care locuiește o altă ființă, adică sufletul vostru? Știința tocmai a descoperit aceasta cu vreo patru ani în urmă.

Ați

auzit vreodată de subconștient? Dacă vreți să faceți ceva, vă ziceți: „Voi proceda în felul acesta...” dar ceva din lăuntrul vostru, subconștientul, vă îndeamnă să faceți altfel.

Astăzi,

ei pot folosi detectorul de minciuni... Îl văd stând aici pe bunul meu prieten, avocatul Robinson. Nu știu dacă vreunul dintre voi a văzut cum se procedează, dar eu am fost dus la el atunci când am vorbit despre prezența Îngerului Domnului.

Ei

te pun la detectorul acela de minciuni, apoi îți pun o mulțime de întrebări. Poți vorbi cât se poate de frumos și de lin și să afirmi cu toată convingerea că nu ai făcut un anumit lucru rău, pentru că dacă l-ai făcut, acel detector va arăta că ești un mincinos. De ce? Pentru că el verifică vibrațiile nervilor tăi, nu tonalitatea vocii. Da, el va arăta clar dacă spui sau nu adevărul. De ce aceasta? Pentru că inițial, omul nu a fost făcut să mintă, ci păcatul, diavolul, este acela care te îndeamnă s-o faci.

Vedeți,

voi nu ați fost făcuți ca să mințiți. De aceea este nevoie să vă nașteți din nou: pentru că inițial ați fost creați ca să trăiți veșnic, pentru totdeauna. Păcatul a adus moartea trupului, de aceea trupul acesta trebuie să moară. Dar dacă El este în voi, dacă sunteți

născuți din nou, posedați Viața veșnică și Dumnezeu va învia din nou acest trup, în ultima zi. Aceasta este făgăduința Lui și o va face.

În

altă parte, Pavel a spus: „*Noi însă avem gândul lui Hristos.*” (1 Corinteni 2.16). Dacă aveți un asemenea gând, înseamnă că-l slujiți lui Hristos, lui Dumnezeu. Partea voastră lăuntrică, subconștientul vostru, este supus lui Dumnezeu, acela fiind locul în care se află credința.

Aș

vrea să vă întreb ceva. Vi s-a întâmplat să știți vreodată că urmează să se întâmple ceva, deși se părea că este imposibil să se întâmple așa ceva? Ați trecut vreodată prin așa ceva? Dacă da, aceea este credința, este subconștientul vostru în acțiune.

Domnul

Isus a spus: „*Adevărat, adevărat vă spun, că dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.*” (Ioan 3.3). Împărăția lui Dumnezeu este Duhul Sfânt, pentru că tot Isus a spus: „*Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici, nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția SA*” (Matei 16.28), iar în Luca 17.21, El spune: „*...Împărăția lui Dumnezeu este în lăuntrul vostru.*” Da, ea este în voi, Duhul Sfânt este în voi, iar lucrul acesta nu-l puteți vedea cu ochii voștri de carne, pentru că „*a vedea Împărăția lui Dumnezeu,*” înseamnă „*a înțelege.*”

Vi

s-a întâmplat vreodată să încercați să priviți ceva și să spuneți: „Nu pot să văd lucrul acela...”? Adică: „Nu pot să înțeleg cum vine aceasta.”? Vedeți? Voi nu ați putut înțelege. Deci, „a vedea,” înseamnă „a înțelege.” Voi puteți vedea cu ochii firești acel lucru, dar este nevoie ca ceva din interior să vă facă să-l înțelegeți; este nevoie să-l priviți cu ochii lui Dumnezeu.

Și
acum țineți minte!

Creștinul
vede lucruri care nu pot fi privite cu ochii firești. Cum vine aceasta? El le vede prin ochii duhovnicești, prin credință.

Haideți
să vedem cum vine aceasta. Întreaga armură a credinciosului este alcătuită din calități nevăzute. Dar ce este armura creștină? Poate cineva zice: „Vezi și apoi crezi,” dar un asemenea om nu va fi niciodată un creștin adevărat, pentru că armura creștinului este formată din următoarele atribute: dragostea... Ați văzut-o vreodată? Voi ați văzut urmările prezenței ei, dar nu ați văzut niciodată dragostea. Nu este posibil s-o vedeți. Lăsați-o să curgă afară din voi și atunci voi putea vedea cum arată ea. Înțelegeți?

Deci
armura creștinului este: dragostea, bunătatea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, smerenia, credința, blândețea. Ea este nevăzută pentru ochiul firesc, dar este înțeleasă cu inima.

Deci
Pavel a spus: *„Cu mintea mea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea mea pământească (cu trupul), slujesc legii păcatului.”*

Ce
înseamnă aceasta? Trupul meu spune în seara aceasta: „Ești prea obosit. Te doare gâtul pentru că astăzi ai stat în vânt, așa că ar fi bine ca în seara aceasta să nu mergi la biserică!” Aceasta este legea trupului tău. „Ai putea să-l suni pe fratele Neville sau să-i trimiți întrebările și să-l rogi să răspundă el la ele.” Este adevărat, dar am promis că voi răspunde eu la ele.

Interiorul

meu, Duhul Sfânt, îmi spune: „Să te ții de promisiune!” dar trupul caută scuze.

Trupul

poate spune: „Tu drăgălașă micuță, ești cea mai frumoasă fată din școală, așa că nu da nici o atenție la ceea ce spune mama ta „holly-roller” sau fanaticul tău tată. Ești fata cea mai bine, așa că lasă-i în pace!” Sau: „Tu ești băiatul cel mai bine. Ești cel mai vestit din oraș.” Vedeți? Voi ascultați și vă cedați mădularele acestor șoapte, dar la ce ajungeți prin aceasta? La nimic.

Pavel

spunea: „Firea mea pământească vrea să cedeze întotdeauna în fața acestor șoapte,” iar firea voastră vrea același lucru. Dar Legea Duhului lui Dumnezeu în inima voastră, biruiește firea și face trupul să se supună inimii. Aleluia!

Fiți

atenți! Dacă El face aceasta în cazul păcatului, nu va face la fel și în cazul bolii? Legea lui Dumnezeu în inima care știe că „*prin rănilor Lui am fost vindecați,*” va face boala din trupul lor să li se supună, pentru că acela este diavolul. Ia te uită! Iuh! Așa este. Înțelegeți acum?

Legea

păcatului și a morții lucrează în trupurile voastre, dar Legea Duhului de Viață lucrează în inimile voastre, așa că inima voastră, duhul din ea, va face ca trupul vostru să îi fie supus. Acesta este adevărul și aceasta a spus Pavel aici.

Trupul

spune întotdeauna: „Sunt prea obosit. Nu mă simt bine, nu sunt în stare să fac lucrul cutare...”

Când

am vorbit cu Dolores despre prezența Duhului Sfânt într-una din adunări, ea mi-a zis:

„Ce

m-a făcut să mă simt așa tocmai atunci când ar fi trebuit să mă simt bine?”

„Diavolul,;

i-am răspuns eu. „El te-a făcut să te simți așa, pentru că a văzut că ești gata să-L primești. Atunci Satana a zis: „Voi aduce numai puțină deprimare peste ea. O voi injecta numai puțin și o voi face să devină rece.”

Vedeți?

El face aceasta de câte ori încercați să vă ridicați ca să pretindeți drepturile pe care vi le-a dat Dumnezeu. Aceasta a vrut să spună Pavel aici. El spunea: *„Întotdeauna când vreau să fac binele, nu-l fac, ci fac răul pe care nu vreau să-l facă; iată ce fac!”* (Romani 7.19).

Fiți

atenți, pentru că am să vă dau un exemplu ca să mă înțelegeți mai bine.

Să

zicem că ajung acasă și cineva mă cheamă de urgență la telefon și mă roagă să mă rog pentru cineva care se află la distanță. Dar când vreau să fac aceasta, micuțul Iosif vine și mi se agață de gât, Sara vrea să mă întrebe ceva, iar Becky începe să cânte la pian.

Eu

mă întorc spre ei și le spun: „Stt! Tăceți puțin pentru că tăticul trebuie să meargă să se roage pentru un bolnav.” Dar ei spun: „Păi, tati, uite că Joe a făcut asta și cealaltă...” etc. Însă imediat ce se termină rugăciunea, ei se

joacă liniștiți cu jucăriile lor și vorbesc în șoaptă. Cine face toate acestea? Diavolul. Cu siguranță, el este acela.

Sau

poate merg la Iosif și îi spun: „Nu este bine să faci lucrul cutare,” însă curând constat că el și-a făcut un obicei din aceea. Apoi vedem că copiii noștri încep să mintă. Ei bine, acela este un duh de minciună care a intrat în ei și există un singur remediu pentru a-i elibera.

Frate

Jess, acest remediu nu este vergeaua pentru încărcat pușca, cu care luam bătaie noi (voi știți desigur, cum arăta acea vergea cu care se încărcau armele vechi), ci este rugăciunea. Ea este singura modalitate de a scoate duhul rău din acel copil. Numai rugăciunea o poate face.

Dacă

micuța Molly începe să bată din piciorușe, fugă afară și își ridică născiorul în vânt, puteți s-o bateți cât vreți, fiindcă va face din nou același lucru. Dar dacă vă puneți pe genunchi înaintea lui Dumnezeu și cereți sufletul acelui copil pentru Domnul, veți vedea cum totul va intra în ordine. Stați numai pe poziție și cereți aceasta, pentru că din câte știu eu, acesta este cel mai bun remediu: rugăciunea. Da, domnilor.

28.

Ce înseamnă alegerea înainte de întemeierea lumii și unde scrie în Biblie despre așa ceva?

Alegere înainte de întemeierea lumii. În ordine, prietenul meu scump. Pentru a clarifica aceasta, haideți să mergem puțin în

Efesenii 1.

Unii

oameni folosesc cuvântul „predestinare”, dar nu este corect, ci corect este „alegere mai dinainte” sau „cunoaștere mai dinainte.” Astfel, Dumnezeu care este infinit, prin cunoștința SA mai dinainte a știut tot ce se va întâmpla. Vedeți? Și prin această cunoștință a Sa, a putut alege, hotărî sau dacă vreți, predestina.

Acesta

este motivul pentru care nu pot să fiu de acord cu „Martorii lui Iehova”, care spun că suflarea de viață este de fapt duhul vostru. Nu poate fi așa, pentru că duhul vostru este în inimă, înțelegeți? Și acest duh există încă înainte de venirea voastră în lume.

Astfel,

Dumnezeu i-a spus lui Ieremia: *„Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor.”* (Ieremia 1.5).

Vedeți?

Toate aceste lucruri au fost cunoscute mai dinainte de Dumnezeu. Astfel, Isaia l-a văzut pe Ioan Botezătorul în vedenie cu 712 ani înainte de a se naște, sau venirea lui Isus Hristos a fost vestită încă din grădina Eden din Geneza.

Acum

haideți să citim din Efesenii 1, începând de la versetul 1:

„Pavel...”

(Priviți felul în care vorbește Pavel. Mie îmi place foarte mult acest fel de vorbire, vouă nu? El a fost un slujitor minunat al lui Dumnezeu). Deci:

*„Pavel,
apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în
Efes și credincioșii în Isus Hristos.”*

Observați, vă rog, că această epistolă nu este adresată lumii, celor de afară, ci este adresată Bisericii, sfinților aflați în Isus Hristos. O, nu este minunat?

Cum puteți ajunge în Hristos? *„Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup”*, așa că Pavel se adresează aici celor umpluți cu Duhul Sfânt, nu lumii de afară.

„Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești în locurile cerești, în Hristos.”

O, Doamne! Nu v-ar plăcea să stați acolo? Ba da, ne-ar plăcea. Vedeți? Același Duh Sfânt a spus că așa cum ședeți împreună în locurile cerești, în Hristos Isus, sunteți binecuvântați de Dumnezeu cu toate binecuvântările duhovnicești.

Să citim încă o dată versetul acesta:

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în Hristos Isus.”

Acum fiți atenți, vă rog: *„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii...”*

Vedeți? El spune aceste cuvinte Bisericii Sale; nu bebelușilor, ci Bisericii care se află deja în Hristos. El nu se adresează unei biserici oarecare, ci celor aleși, celor care sunt în Hristos Isus.

Poate cineva zice: „Ei bine, eu cred că sunt în Hristos.” Dacă sunteți în Hristos înseamnă că ați primit Duhul Sfânt, deoarece conform textului din 1 Corinteni 12.13, aceasta este singura modalitate de a ajunge în El:

„Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup,” care este trupul lui Hristos. În felul acesta, noi toți stăm împreună în locurile cerești și avem un singur gând, deoarece Duhul Sfânt se mișcă printre noi, ne învață, săvârșește lucruri mari și împlinește Cuvântul Său. Oh, ce loc!

Deci Pavel a spus: „Acum vreau să vorbesc celor aleși, celor care au fost chemați în felul acesta, pentru că Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii. El știa încă înainte de întemeierea lumii că eu voi vorbi în seara aceasta despre acest subiect, pentru că este un Dumnezeu infinit. Oh! Iuh! Primiți Duhul Sfânt chiar acum!

În Fapte 10.44 scrie: *„Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.”* (Fapte 10.44).

Voi erați în gândurile lui Dumnezeu încă înainte de a fi lumea și El a hotărât să vă dea Duhul Sfânt pentru că știa că-L veți dori. Da, El v-a ales pentru că știa că-L veți dori. V-a ales înainte ca voi sau

Hristos să fiți pe acest pământ. Apoi L-a trimis pe Isus să moară pentru voi și să pregătească drumul pentru Duhul Sfânt, ca să vă aducă la Sine. O, este atât de minunat să mă gândesc că nu este ceea ce am vrut eu; că nu este dorința mea, nici voia mea; că eu nu am avut nimic de-a face cu aceasta, dar înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu ne-a văzut și ne-a scris numele în Cartea Vieții Mielului. Da, El a făcut aceasta încă înainte să fi existat ceva. Iuh!

Prin telescoapele puternice pe care le au, oamenii de știință pot privi în spațiu la o depărtare de sute de ani lumină, iar când am văzut și eu fotografia pe care au făcut-o, mi-am ridicat mâinile spre cer și am spus: „Ce mare ești! O, ce mare ești, Doamne!”

Înainte ca vreuna din acele planete să se fi învârtit, Dumnezeu ne-a ales în Isus Hristos. Da, domnilor! Aleluia!

Înainte să fi existat vreun cuvânt, înainte să fi fost vreo planetă, vreun soare sau vreo lună, înainte să fi fost lumina sau orice altceva, când exista doar El și gândurile Lui veșnice, Dumnezeu v-a ales prin cunoștința Sa mai dinainte, pentru că știa că va fi păcatul și că veți veni pe pământ.

Cineva a întrebat: „Atunci de ce a îngăduit păcatul?” Pentru că dacă nu ar fi fost păcatul, El nu s-ar fi putut descoperi niciodată ca Salvator. Era nevoie să fie un păcătos pentru ca El să-l poată salva. Trebuie să existe un om bolnav pentru ca El să se poată descoperi ca Vindecător. Amin. Ia te uită!

Așa trebuie să fie. Fiind Dumnezeu, El a văzut și a rânduit totul dinainte, iar când a făcut aceasta, Diavolul nici nu exista măcar. Oh, el este doar un fleac pe marginea drumului, folosit de Dumnezeu ca să-i aducă copiii Acasă strigând „Ava” adică „Tată.”

Nu-i de mirare că în ziua când vom cânta despre minunata Ta răscumpărare, îngerii își vor pleca toți capetele, pentru că nu vor înțelege despre ce vorbim. Sigur că nu, pentru că ei nu au fost niciodată pierduți și nu știu ce este aceasta. Nu știu cât de bine ne simțim să știm că noi, care am fost odinioară pierduți, păcătoși și despărțiți de Dumnezeu, într-o lume coruptă, fără îndurare, fără nădejde, muritori și sortiți iadului, am fost apucați de Dumnezeu, care S-a aplecat până jos, ne-a apucat și ne-a răscumpărat ridicându-ne mai presus de îngeri. Chiar așa.

Ce sunt ei? Îngeri sau slujitori, dar noi suntem fii și fiice. La cine vă gândiți mai mult, la slujitorul sau la fiul și fiica voastră? O, Doamne!

Rugăciunea celui sfânt va merge de un milion de ori mai sus decât un înger (Da, domnilor), pentru că ea este făcută de un fiu al Său. Acesta este adevărul, fratele și sora mea.

Voi sunteți oameni umpluți cu Duhul Sfânt, sunteți fii de Dumnezeu, dar îngerul este numai un slujitor al Său. El poate doar să aducă un mesaj, dar voi trebuie să acționați. Amin! Voi sunteți actorii de pe scenă; voi sunteți fiii, iar îngerii sunt slujitorii care vă aduc mesajul.

El poate spune: „Tatăl m-a trimis să-ți aduc acest mesaj, ca să faci așa și așa,” și aceasta este tot. Amin. Dar voi sunteți fiii și fiicele lui Dumnezeu, iar El v-a ales mai dinainte.

Priviți ce scrie mai departe:

„În El, Dumnezeu ne-a ales...” Vedeți? Nu noi am ales, ci El. Cum aș fi putut alege eu cu miliarde de ani în urmă? Nu aș fi

putut face aceasta, ci El m-a ales pe mine. Amin. Asta este, frate Wood!

„...ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți (să nu încercați să faceți aceasta de la voi înșivă, pentru că nu veți reuși), și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui...”

O, fraților, aici avem răspunsul la o altă întrebare pe care am văzut-o acum câteva minute pe aici pe undeva... O, da, priviți!

„Cum este posibil ca un om să trăiască atât de aproape de Dumnezeu încât să nu păcătuiască?”

Priviți! *„...Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană (fără păcat) înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui...”*

Cine a făcut aceasta? Dragostea Lui. Ea a plătit pentru păcatul meu. Dragostea Lui l-a înlăturat, pentru că ea este cea mai mare putere care există.

Priviți un bărbat care-și iubește cu adevărat soția: el este gata chiar să și moară pentru ea, și aceasta de bună voie. Nu la fel este și dragostea frățească?

În biserica de aici vine un bărbat de la țară. Zilele trecute a fost pe la fratele său, iar acesta l-a întrebat:

„Cum ar fi dacă i s-ar întâmpla ceva fratelui

Bill?"

„Mi-aș scoate pieptul cu bucurie înaintea lui, pentru ca glonțul să intre în mine,” a răspuns el. Vedeți? Aceasta este adevărata dragoste frățască: ea este gata să moară pentru celălalt. Da, aceasta este dragostea adevărată, iar Biblia spune că *„nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.”* (Ioan 15.13).

deci: *„...în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale...”* (Efeseni 1.5).

Ce zici de aceasta, frate Mike, nu este minunat? El v-a iubit încă înainte de a fi lumea, v-a cunoscut caracterul, slăbiciunile și obiceiurile. El a știut absolut totul despre voi; știa cum veți fi. Când a privit peste toată creația Sa, El a spus: „Îl văd și știu totul despre el.” El a făcut aceasta înainte să fi existat o fărâmbă de viață; atunci voi existați deja în gândurile veșnice ale lui Dumnezeu. Când primiți Duhul Sfânt, voi deveniți veșnici, pentru că sunteți o parte din Dumnezeu. Puteți vedea ce vreau să spun? Voi sunteți la fel de veșnici ca Dumnezeu, pentru că sunteți o parte din El.

Eu sunt tot atât de mult un Branham ca și tatăl meu, pentru că în venele mele curge același sânge ca în ale lui. Sunt un Branham ca și tatăl meu, pentru că m-am născut din el. Tu ești un Wood pentru că tatăl tău este Wood. Ești un Wood la fel ca John Wood, doar că numele tău este Banks Wood. Amin.

O, Doamne!

Nu ești un Neville pentru că tatăl tău a fost

Neville. Ești la fel de mult un Neville ca și el. Glorie!

Noi suntem la fel de veșnici ca și Dumnezeu, pentru că suntem o parte din El; suntem fiii și fiicele Sale, prin faptul că posedăm Viața Sa, Viața veșnică și ca urmare nu putem pieri niciodată. Vedeți? Acesta este motivul pentru care El a spus: „*Eu îi voi învia în ziua de apoi.*” (Ioan 6.54).

Nu-i de mirare că atunci când romanii se pregăteau să-l decapiteze, Pavel i-a scris lui Timotei, deși urma să meargă pe drumul morții:

„M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința.

De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea,” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.” (2 Timotei 4.7-8).

Moartea îi spunea: „Vin să te iau!” dar el i-a răspuns: „*Unde-ți este boldul, moarte?*”

Mormântul spunea: „Te voi duce în mine!” dar Pavel i-a zis: „*Unde îți este biruința?*” De ce putea vorbi așa? Pentru că avea un exemplu. El a privit spre Calvar și a spus:

„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!” (1 Corinteni 15.57).

Acolo sunteți. Oh, aceasta ar trebui să vă stârnească emoțiile!

Când Cuvântul merge afară, El prinde Viață și atunci este Ceva din lăuntrul ființei umane care trebuie să strige.

Cineva m-a întrebat: „Billy, ce-i face pe oameni să sară în sus și-n jos, să-și ridice mâinile și să strige: „Laudă Domnului!” sau: „Amin!”?”

Priviți numai ce spune Biblia!

Pavel a zis: *„Dacă vorbiți în limbi și nu roștiți cu limba o vorbă înțeleasă, cum se va pricepe ce spuneți? Cum va spune „Amin” cel care nu înțelege nimic?”* (1 Corinteni 14.9 – parafrizare).

Vedeți? Este nevoie să știți despre ce vorbiți. În Biserică, voi puteți vorbi în limbi necunoscute numai dacă aveți tălmăcirea lor, pentru că altfel cum vor putea spune ceilalți „Amin”, dacă nu vă înțeleg? Voi trebuie să știți ce spuneți.

Priviți ziua aceea când dușmanul a venit împotriva Israelului, care nu știa ce să facă! Ei s-au adunat împreună, sub semnul tăierii împrejur, și-au ridicat mâinile spre Dumnezeu și au spus: „Doamne, Tu ești Dumnezeu nostru, Tu i-ai ocrotit pe înaintașii noștri. L-ai trimis pe Moise, profetul Tău și i-ai scos pe copiii lui Israel din Egipt, după care i-ai condus prin pustie. Cât timp ai fost cu ei nimeni nu a îndrăznit să-i atingă, pentru că Tu îi ocroteai. Deși erau o minoritate, toți se temeau de ei. Ce mare ești, o, Dumnezeule! Și acum, Doamne, am păcătuit noi, nevestele și copiii noștri, așa că am ajuns în necaz. Ce putem face, fiindcă vrăjmașul vine?”

Și în timp ce se rugau, Duhul a venit peste prorocul Domnului și acesta a spus: „Așa vorbește Domnul: Voi să stați liniștiți și să nu luptați! Mergeți și faceți așa și așa...” și veți birui, pentru că Eu lupt pentru voi. Apoi Domnul a iscat o confuzie între dușmanii lor, ceea ce a făcut să se ucidă între ei.

Acolo sunteți. Aleși să fiți în Hristos Isus încă înainte de întemeierea lumii.

29. Ai spus că un om poate trăi atât de aproape de Dumnezeu încât să nu păcătuiască, deși este pe acest pământ. Atunci cum explici 1 Ioan 1.8-10?

Deci,
1 Ioan 1.8-10:

„Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi.

Dar dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte și să ne curățească de orice păcat.

Dacă zicem că n-am păcătuțit, îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi.”

Ei bine, fratele meu, așteaptă numai puțin ca să citim și din 1 Ioan 3.8-9:

„Cine păcătuiește, este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului. (Tocmai despre aceasta am vorbit când ne-am referit la alegerea făcută de Dumnezeu mai dinainte, prin faptul că v-a cunoscut).

Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.”

Aceasta o spune Cuvântul. Acum ne vom întoarce din nou la textul din 1 Ioan 1.10:

„Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi.”

Unii oameni spun:

„Ei bine, aceștia sunt doar o fetiță și un băiat, și sigur nu au păcătuit.” Dar ce spune Cuvântul?

Că noi am fost născuți în păcat, zămisliți în nelegiuire și am venit în lume prin minciună, așa că atunci când te naști în lumea aceasta, ești mincinos, hoț și tot ce se poate.

Desigur, nu ești mincinos pentru că ai mințit, nici hoț pentru că ai fi furat ceva, ci pentru că

duhul acela este în tine, în firea ta.

Acesta este motivul pentru care trebuie să vă nașteți din nou; să muriți și să fiți născuți. Dar voi nu puteți avea o naștere fără răstignire, ci este nevoie să muriți mai întâi față de lucrurile lumii și abia după aceea veți fi înviați în Hristos.

Dacă veți depinde de concepțiile intelectului vostru și așa mai departe, nu veți fi născuți niciodată din nou. Acesta este motivul pentru care trebuie să uitați tot ce știți, cum spune Pavel, și să nu mai știți nimic altceva decât pe Isus Hristos cel răstignit.

O, dacă v-aș putea face să înțelegeți aceasta! Este vorba de o naștere care face din voi o creatură nouă. Tocmai am căutat în Lexiconul grec, ca să văd ce înseamnă cuvântul „naștere.” Știți ce înseamnă? „Creație.”

Și Cuvântul spune:

„Căci dacă este cineva în Hristos, este o făptură (o creație) nouă.” (2 Corinteni 5.17). Deci voi sunteți o creatură nouă în Hristos Isus, nu în lume.

Desigur, voi știți care sunt lucrurile lumii: luxul, hainele scumpe și lucrurile fine.

Poate spuneți: „O, eu merg la biserică pentru că nu vreau să ajung în iad!” Este bine, dar știți cum sunt tinerii: fetele se dau doar cu puțin negru pe la ochi, iar băieții își lasă părul în valuri mici sau mai știu eu cum îl fac, numai ca să atragă atenția asupra lor. Unii sunt pofticioși, alții beau și așa mai departe, dar

toate acestea sunt lumea sau mai bine zis, arată că sunteți lumesci, iar Cuvântul spune că „Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.” (1 Ioan 2.15). Astfel, pentru a scoate lumea din voi este nevoie să muriți; trebuie să fiți răstigniți, îngropați și înviați din nou; trebuie să vă nașteți ca o făptură (creație) nouă în Hristos Isus.

Înainte de a primi

Duhul Sfânt, voi credeți spre Viața veșnică, dar n-o aveți până când nu primiți Duhul Sfânt, pentru că El este Viața veșnică, este Dumnezeu. El este Viața lui Dumnezeu în voi. Deci voi aveți Viața veșnică numai atunci când vine Duhul Sfânt în voi. Înțelegeți acum?

Aici avem un exemplu

bun. Aș vrea să nu se supere femeile dacă sunt prea direct.

Când rămâneți

însărcinate, voi purtați în pânțele o viață deși copilul nu este încă născut. Dacă procedați în totul conform legilor naturii, copilul se va naște sănătos și normal, dar dacă nu respectați aceste legi, dacă ridicați ceva greu sau primiți o lovitură puternică în burtă, aceasta ar putea ucide copilul înainte de a fi născut.

Ei bine, aceasta

este problema. Loviturile vin de la Satan. El ia săgețile otrăvite ale iadului și încearcă să rănească Biserica aflată în durerile nașterii pentru a aduce la viață copilul de parte bărbătească. Dar dacă luați numai Biblia și toate vitaminele indicate de ea, aceasta vă va întări, iar săgețile Satanei nu vor putea ucide copilul.

Biserica ar trebui

să ia numai vitaminele duhovnicești care sunt în Cartea aceasta. Ea trebuie să

stea numai pe Cuvânt, pentru că în felul acesta îl va putea naște pe copil
Înțelegeți ce vreau să spun?

Micuțul copilăș are

viață în pântecul mamei, pentru că nervii lui sunt vii; aceasta îl face să se miște și să lovească imediat ce sarcina împlinește patru luni. Cu toate acestea, el nu este încă o ființă vie, nu este încă născut. Dar de îndată ce vine pe lume, doctorul, moașa sau cine o asistă pe mamă la naștere, îl ridică și-l lovește ușor (Fratele Branham bate din palme), ceea ce-l face să respire. Din clipa aceea, el devine un suflet viu.

Același lucru se

întâmplă duhovnicește. Voi sunteți gata să primiți Duhul Sfânt, sunteți în dureri pentru că vreți să fiți născuți. Câți dintre cei prezenți sunt de acord până aici? Câți doresc să primească Duhul Sfânt? Ridicați mâinile. Vedeți? Voi sunteți în dureri, vreți să fiți născuți, de aceea vă trebuie o bătaie mică a Evangheliei (Fratele Branham bate din palme), care să vă facă să strigați „Glorie”.

Știu că vă gândiți

că sunt nebun, dar nu uitați că noi avem gândul lui Hristos, care pentru lume este o nebunie. Ceva strigă dinăuntru, iar Duhul vine în talazuri, vine și vine.

Este ca în cazul

unei țevi vechi și înfundate. Voi luați o sârmă și o introduceți pe acea țevă, încercând să străpungeți dopul de mizerie, pentru că dincolo de el este un șuvoi de apă gata să curgă. Dar nu puteți ajunge la ea până nu scobiți și găuriți acel dop. Apoi, după un timp simțiți că dopul cedează, iar apa începe să curgă cu putere prin țevă; curge tot timpul, fără nici o întrerupere. Asta este.

Așa vine și Duhul

Sfânt. Păcatul a înfundat țevile și trebuie desfundate. Problema este că voi stați deoparte și spuneți: „Mi-e frică... Mă gândesc că dacă mă văd oamenii, vor spune că sunt nebun.”

Este nevoie să-L

dorești mai mult decât pe propria ta viață; este nevoie să însemne totul pentru tine: „Trebuie să-L am sau voi muri!” Înțelegeți? Acesta este primul lucru care vă trebuie: să vă apucați de ceva.

Apoi spuneți: „Asta

este, Doamne!” și trageți dopul afară. Iuh! Totul s-a dus, a trecut, iar El poate să vină. O, Doamne! Suntem liberi, iar în voi există o Viață care strigă: „Glorie lui Dumnezeu!”

Petru și ceilalți

credincioși care așteptau cincizecimea, s-au ascuns în camera de sus spunând: „Priviți atenți afară să vedeți dacă nu cumva vin iudeii după noi!”

„Nu văd pe nimeni,;
a spus cineva.

„În ordine, dar
stați cât se poate de liniștiți, pentru că dacă ne gălesc cumva...”

Ei stăteau acolo

plini de frică, dar deodată a venit din cer un sunet ca un vâjâit puternic și a umplut casa în care se aflau

ei. Da, acolo s-a întâmplat ceva care i-a făcut să nu se mai teamă, așa că au deschis ușile larg, au coborât scările și s-au dus pe stradă clătinându-se ca niște oameni beți.

Când i-au văzut,
unii au spus: „Oamenii aceștia sunt plini de must!” Alții ziceau: „Uitați-vă la ei!
Iată-l și pe lașul
acela care s-a lepădat de Isus atunci când a fost dus la judecată. Atunci a zis
că nici măcar nu-l cunoaște. O femeie micuță l-a recunoscut și i-a zis: „Până
și vorbirea te dă de gol că ai fost cu Isus!” dar el s-a blestemat și a negat
că ar fi fost cu El.

Vedeți? Așa fusese,
dar când dopul a fost scos afară și Duhul a început să curgă prin el, Petru s-a
ridicat și a zis:

„Bărbați
israeliți, ascultați cuvintele acestea! Oamenii aceștia nu sunt beți cum
credeți voi (Vedeți, el lua poziție în apărarea
bisericii), căci este abia al
treilea ceas din zi, ci este ceea ce a fost spus prin prorocul Isaia:

„În zilele din urmă, zice Domnul Dumnezeu, voi
turna din Duhul Meu peste orice făptură...”

O, Doamne! Știu că
ceea ce spun este înfiorător, dar trebuie să vedeți care este Adevărul ca să
puteți sta pe el.

Acum să revenim la
întrebarea pusă:

„Dacă zicem
că n-am păcătuit, Îl facem mincinos pe Dumnezeu,”
care a spus că am păcătuit.

„Căci toți
au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3.23).

Voi spuneți: „Eu am
fost născut în Biserica baptistă... în Biserica metodistă,... în Biserica
prezbiteriană... în Biserica pentecostală, etc.” dar aceasta n-are nici o valoare
pentru că este nevoie să fiți născuți în Trupul lui Hristos. Acesta este
adevărul.

Deci, dacă zicem că
n-am păcătuit, Îl facem mincinos pe El și Cuvântul Lui nu este în noi, însă
știm că Cuvântul este Adevărul. Câți știu că Cuvântul Lui este Adevărul? Isus a
spus:

„Sfințește-i
Tată prin Cuvântul Tău; Cuvântul Tău este adevărul.” (Ioan 17.17), iar El este
Cuvântul: „La început era Cuvântul, și
Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... și Cuvântul S-a făcut trup
și a locuit printre noi.” (Ioan 1.1+14).

Deci El era
Cuvântul, iar dacă spuneți că nu ați păcătuit, Cuvântul, adică Hristos, nu este
în voi. Vedeți? În ordine.

Haideți să citim
așa acest verset: „Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos și Hristos nu
este în noi.” Deci dacă spuneți că n-ați păcătuit, sunteți greșiți. Și pentru
că ați păcătuit este nevoie să fiți născuți din nou.

Acum ne vom opri la
versetul celălalt, la cel din 1 Ioan 3.9:

„Oricine
este născut din nou, nu păcătuiește.”

Ce este păcatul?

Necredința. Așa spune Biblia. Există un singur păcat, iar acela este necredința. Acesta este adevărul. „Cine nu crede, a și fost judecat...” (Ioan 3.18).

Deci dacă nu

credeți în El, păcătuiți. Poate cineva zice: „Stai puțin! Eu cred că ei au avut Duhul Sfânt la început, dar astăzi nu mai este așa ceva.”

Ba este, frate,

pentru că Biblia spune că „făgăduința aceasta este pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.39).

„Știu, dar...”

Vedeți? Prin aceasta săvârșiți deja păcatul, pentru că tot Biblia spune că „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.” (Evrei 13.8), iar voi nu-L credeți pe Dumnezeu.

„Bine, dar noi am

fost învățați că...” Pe mine nu mă interesează ce ați fost învățați, deoarece Biblia spune că „dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.” (Romani 3.4).

„Vrei să spui cumva

că El face și astăzi aceleași lucrări ca în trecut?”

Da, asta vreau să

spun. El este în Biserica Sa și face aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci când a fost pe pământ.

„O, dar eu nu pot crede aceasta!”

Prin aceasta, păcătuiești, fiindcă dacă ai fi născut din Dumnezeu, din Duhul Sfânt, nu ai putea spune așa ceva! Dacă un om spune că are Duhul Sfânt, iar apoi vorbește în felul acesta, înseamnă că nu-L are. Aceasta este dovada că el nu posedă Duhul lui Dumnezeu.

Dacă nu crede în vindecarea divină, în puterea învierii și în faptul că Duhul Sfânt a fost turnat peste noi la fel ca în prima epocă; dacă nu crede că El este același Dumnezeu ieri, azi și în veci și că săvârșește în mijlocul nostru aceleași lucrări pe care le-a făcut prin apostoli, vorbind în limbi, vindecând, etc., deci dacă nu crede toate acestea, înseamnă că nu este născut din Dumnezeu, pentru că oricine este născut din El, nu se poate face vinovat de păcatul necredinței.

Vedeți? Aceasta este calea prin care-i puteți cunoaște dacă sunt născuți din nou sau nu.

Tu mergi la un om și-l întrebi: „Dr. Cutare, reverend Cutare sau mai știu eu ce titlu academic are, este adevărat că biserica trebuie să aibă în ea vindecarea divină, așa cum au avut-o apostolii?”

„O, nu, nu trebuie!” Dar când spune aceasta, el păcătuiește, se dovedește a fi un

necredincios. Acesta este adevărul.

Voi îl întrebați:

„Crezi că trebuie să primim Duhul Sfânt așa cum L-au primit și apostolii? Am citit în Fapte 2 că atunci când S-a revărsat Duhul Sfânt peste ei, s-au purtat ca niște oameni beți, au mers afară și au vorbit în limbile celor prezenți acolo. Da, au avut o asemenea purtare încât unii au spus că sunt beți. Totuși, când noi primim astăzi Duhul Sfânt în biserica baptistă, metodistă, prezbiteriană, etc., nu mai au loc asemenea manifestări. N-ar trebui să fie la fel?”

„Ei bine, tinere,”

răspunde el, „aceste lucruri au fost numai pentru cei doisprezece.”

Vedeți? Prin

aceasta el păcătuiește, mai clar, dovedește că nu este născut din Duhul lui Dumnezeu, că este un necredincios. De ce aceasta? Pentru că în 1 Ioan 3.9 Cuvântul spune că „oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește,” adică nu este necredincios. Un astfel de om nu

întreabă tot timpul: „De ce? De ce? De ce?”, ci este condus pretutindeni de Porumbelul care locuiește în el. Acesta este motivul pentru care nu poate tăgădui nici măcar un Cuvânt, fiindcă Dumnezeu nu își poate tăgădui propriul Cuvânt.

Dacă mi-aș tăgădui

propriul cuvânt, aș fi un mincinos, iar dacă tu spui că ai Duhul lui Dumnezeu și totuși îi tăgăduiești Cuvântul, înseamnă că cineva este mincinos – tu sau Dumnezeu -, însă Biblia spune că Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul, ceea ce dovedește că mincinosul ești tu.

Orice om care este

născut din Duhul lui Dumnezeu, nu poate fi în dezacord cu Cuvântul Său, ci va

crede fiecare iotă din El. Este imposibil să facă altfel. Acesta este adevărul.

Priviți încă o dată!

„Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui...”

Ce este Sămânța lui Dumnezeu, sau mai bine zis, cine este ea? Hristos. Este adevărat?

Și aici scrie că „...sămânța lui Dumnezeu rămâne în el...” Deci Duhul Sfânt vine la voi, nu de la o adunare la alta, ci pentru veșnicie.

Dacă vreți să notați acest lucru, este scris în Efeseni 4.30: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”

Deci vedeți? „...sămânța Lui rămâne în el și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.” Un astfel de om nu poate tăgădui niciodată Cuvântul.

Deci, când vedeți un om care nu este de acord cu Cuvântul lui Dumnezeu, ci spune: „Aceasta a fost pentru o altă epocă!” deși făgăduința Lui este dată pentru oricine vrea să vină, să știți că în fața voastră stă un necredincios, un om care nu este născut din Dumnezeu.

Mai bine ne-am opri aici, nu-i așa? Cât este ceasul? O, vai! Duminică aș vrea să ajung din nou aici. Lăsați-mă să mai iau repede încă o întrebare, fiindcă este foarte bună. Cuvântul lui Dumnezeu este minunat, nu-i așa?

30. Ce trup vom avea la înviere?

La înviere? Priviți cartea aceasta care cade jos. (Fratele Branham lasă o carte jos). Vedeți? Dar nu o mai ridic, ci iau alta de jos, o înlocuiesc. Așa este învierea? NU, sigur că nu, pentru că cuvântul „**înviere**” înseamnă „**a aduce înapoi pe cel ce a mers jos,**” ceea ce înseamnă că trebuie să iau de jos aceeași carte care a căzut, nu alta.

A fost Isus înviat?

L-au cunoscut ei? A stat același Isus în mijlocul lor? Sigur că da, pentru că Biblia spune: „Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.” (Fapte 1.11).

Înseamnă că voi

muriți în trup, iar când înviați o faceți tot în trup. Acesta este adevărul.

Am putea folosi

două ore pentru întrebarea aceasta, dar este mai bine să ne oprim aici.

31. Explică

Evrei 6.4, apoi compară-l cu Evrei 10.26.

Să citim repede
aceste texte:

„Căci cei ce
au fost luminați odată și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului
Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și
puterile veacului viitor,

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie
înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei,
pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.”

Noi am discutat
aseară despre aceasta. Câți ați fost aici când am explicat versetele acestea?
În ordine. Înseamnă că știți despre ce este vorba. Aceștia sunt credincioșii de
graniță.

Câți ați citit în
Deuteronom 1, unde se vorbește despre trimiterea celor douăsprezece iscoade în
Canaan și despre faptul că au gustat din roadele țării făgăduite? Voi știți că
de fapt Canaanul nu este un simbol al Mileniului, pentru că acolo ei au avut
încă de luptat și au ucis oameni.

Egiptul este lumea
din care a fost chemată Biserica afară, iar Canaanul este un simbol al Duhului

Sfânt care vă conduce ca să luptați pentru fiecare făgăduință a lui Dumnezeu. Pustia este locul în care ei au fost sfințiți după ce au început lupta. Vedeți? Înseamnă că nu trebuie să credeți că voi nu aveți de luptat.

Ce au făcut evreii în Canaan? Au luat în stăpânire ceea ce le fusese promis. Glorie! Ei au intrat în dreptul lor. Acest lucru nu a fost posibil decât după ce au intrat în Canaan.

Și noi avem făgăduințe, iar când primim Duhul Sfânt, intrăm în Canaan și trebuie să luptăm pentru fiecare centimetru de „pământ.”

Da, domnilor. Acesta este motivul pentru care spun oamenii: „Roagă-te pentru mine, frate Branham!” Frate, intră în Canaan și atunci vei vedea unde aparții.

Roagă-te și spune: „Satană, acesta este dreptul meu, pentru că așa a spus Dumnezeu. De aceea, ieși afară! Pleacă de pe proprietatea mea!” Vedeți? Acesta este adevărul.

„Proprietatea ta?” spune Satan.

„Da, aceasta este proprietatea mea pentru că așa a spus El!” Și astfel, Satana trebuie să plece, să se retragă.

Fiți atenți mai departe!

„Dar dacă

păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate.” (Evrei 10.26).

Vedeți? În primul rând, voi gustați din El, apoi primiți cunoștința despre El. Atunci în ce constă pericolul de a păcătui? În a nu crede. Priviți încă o dată acest text:

„Dar dacă **nu**

credeți cu voia, după ce ați primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate.” Înțelegeți?

„...cei care

totuși au căzut, după ce au fost luminați, au gustat din darul ceresc, au fost părtași Duhului Sfânt și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor”, nu mai au nici o posibilitate

de iertare. Ei merg înainte, la fel ca spinii, deoarece ploaia cade și peste ei. Vedeți? Atunci când a venit Duhul Sfânt, spinii s-au bucurat de El la fel ca grâul, dar când trebuie să pună mâna și să facă cu adevărat ceva pentru Domnul, nu mai pot. Vedeți? Aceasta dovedește că ei nu au Duhul Sfânt. Și care le va fi sfârșitul? Afară, unde vor fi arși.

Ce este păcatul?

Necredința. Dacă vi s-a făcut cunoscut Adevărul și îi întoarceți spatele spunând: „Nu vreau să am nimic a face cu aceasta!” deși sunteți conștienți că așa este, nu mai aveți nici o șansă. Sunteți terminați pentru că ați călcat în picioare harul care vi s-a dat.

Priviți! „Dar

dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate...” (Vedeți? Dacă vă

depărtați de Dumnezeu și-L refuzați cu voia, după tot binele pe care vi l-a făcut, sunteți gata.)

„...ci doar o
așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei
răzvrățiți.

Cine a călcat Legea lui Moise, este omorât fără
milă, pe mărturia a doi sau trei martori.

Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce
va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu
care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului.” (Evrei 10.26-29).

Cine poate cădea
aici? Oricine, dar mă voi opri la un predicator, pentru că și eu sunt
predicator. El pășește aici sus și Îl propovăduiește pe Hristos și duce o viață
curată și sfântă; apoi, prin Duhul lui Dumnezeu este condus tot mai sus în
cunoașterea Duhului Sfânt, văzând lucrarea Sa minunată, dar când se întâmplă
aceasta, spune: „Stai puțin! Biserica mea nu va accepta așa ceva! Nu pot face
aceasta, pentru că voi fi dat afară. Comitetul mă va excomunica!”

Dacă face aceasta,
pentru el nu va mai exista nici o jertfă de păcat, deoarece a luat sângele care
l-a sfințit și l-a adus la cunoașterea Adevărului, și l-a călcat în picioare
considerându-l un lucru nevrednic.

Da, el a făcut
aceasta după ce Dumnezeu l-a condus pas cu pas, până aici sus la Duhul Sfânt.

Poate ziceți: „Stai puțin, frate Branham!”

O clipă, vă rog.

Duhul lui antihrist va face acest lucru. Ați observat cele două linii?

Cine a fost Iuda

Iscarioteanul? Diavolul. Biblia spune despre el că era fiul pierzării. Ce este pierzarea? Iadul. El era fiul iadului: a venit din iad și s-a întors în iad.

Dar Isus Hristos

era Fiul lui Dumnezeu. El a venit din cer și S-a întors în cer.

Când a murit pe

cruce - ați știut că și Iuda a murit pe cruce? Câți știți aceasta? El a murit atârnat pe lemn, iar Biblia spune că oricine este atârnat pe lemn este blestemat.

El a venit din iad,

dar ați văzut cât timp a putut să se strecoare neobservat în Biserică? Iuda a putut merge atât de departe cât poate merge și astăzi. Vedeți cât de înșelător poate fi acest duh? Ce era Iuda? Casier, un lucrător în Biserică, un om care pretindea că crede în Isus Hristos, dar la timpul hotărât și-a arătat adevărata față...

(Banda nu are sfârșitul predicii).

-

Amin -